

om ikke Tolden paa Sukker i det Hele taget bør formindskes. Jeg har allerede antydet, hvor overordentlig Meget der bruges af denne Artikel i vort Land, og jeg kan ikke negte, at jeg i visse Henseender ogsaa, med Hensyn hertil ser hen til det Land, der efter min Mening staar som Mønster for, hvad der gjøres for den almindelige Omsætnings Udvikling, nemlig England. I England har man fuldstændig affkaffet Sukkertolden, efterat den har været meget høj, og efterat man efterhaanden havde nedsat den. Men ved hver Nedfattelse er der stadig fket Fremgang i Konsumtionen. Det er maaske ikke klart for alle ærede Medlemmer her, hvor overordentlig trykkende denne Told hviler i Forhold til Artiklens Pris. Den hviler især trykkende nu i dette Dieblit, hvor Artiklens Pris staar meget lavt, idet den staar saa lavt, at man vel ganske sikkert kunde sige, at det ikke er det rette Udgangspunkt at tage; men selv naar Sukker skulde stige en Del, hvad der ved Nærfølskeproduktionens stærke Udvikling maaske ikke er saa stor Udsigt til, saa ville dog de Herrer af, hvad jeg her fremfører, let se, at det er en ganske overordentlig tyngende Stat. Staten varierer for Dieblittet mellem 33 og 48 pCt. af Varens ufortolbede Pris. Der er i de sidste Dage solgt betydelige Partier Sukker til 28 $\frac{1}{2}$ —31 Ore fortolbet; Tolden er 9,4, og Prisen er altsaa uden Told 19,6 indtil 21,6. Jeg tror altsaa, det er ønskeligt, om der kunde ske en betydelig Formindskelse af Tolden. — Jeg skal her tillade mig at gaa ind paa det Spørgsmaal, som vel foreligger indirekte her, men som dog foreligger saa nær, at det maa siges at høre ind under Sagens Behandling, og som navnlig af den høitærede Finantsminister strax er fremhævet ved de første Ord, han udtalte, da han forelagde Lovforslaget. Den høitærede Minister udtalte, at han ikke vilde være med til væsentlige Toldforandringer, naar saadanne skulde føre til en søkelig Nedgang i Statsindtægterne, hvorimod han vilde være med til paa enkelte Punkter, hvor Afgifterne vare særdeles trykkende, at reformere. Man har altsaa selv betegnet dette Forslag og et lignende om Salttolden som de Toldforslag, vi sandsynligvis faae at behandle; derfor skal jeg komme ind paa dette Gebet, idet jeg meget vel veed, at Udtalelser om, hvad der er søkelig Nedgang, naturligvis kunne være underkaffede meget forskjellig Fortolkning. Jeg er vistnok meget enig med den høitærede Minister i, at man ikke paa en Gang burde stride til denne vigtige Reform, naar den vilde foranledige en søkelig Nedgang i Statsindtægterne; men det tror jeg, at en Toldreform paa ingen Maade vil gjøre, og jeg skal strax sige, at jeg endnu staar paa samme Standpunkt som forrige Aar, et Standpunkt, hvor det glædede mig at faae Tilslutning af et æret Medlem, som nu er Minister, nemlig at vi ikke skulde vente, indtil vi kunne faae Toldloven paa alle Gebeter refor-

meret paa een Gang. Jeg tror, at enkelte Ting bør tages frem, hvorved Alle kunne se, hvilke Følger det har for Udviklingen, og at vi derefter skulle gaa videre; men det maa ogsaa ses, at man er beredt til virkelig at gjøre Noget for at lette Omsætningen, og medens jeg i det foreliggende Lovforslag har set et Princip gjort gjældende, som jeg tidligere har angivet, med Hensyn til Bestyttelse, saa har jeg derimod ikke kunnet se, naar man virkelig tager Sagen under Overveielse, at der vil følge en søkelig Nedgang i Statskassens Indtægter overhovedet, naar man gaar ind paa den Vej, jeg har anvist. Jeg skal ikke trætte det ærede Thing med mange Tal, men jeg skal dog anføre enkelte, der vise Toldindtægternes Førgøelse i et vist Antal Aar; det er naturligt, at man ikke tager Aarene 1862—64 med, som vare usædvanlige Aar, og heller ikke 1864—65 paa Grund af Krigen, men derimod Perioden fra 1865—66 til 1873—74. Se vi nu paa de indirekte Skatter og holdt os til Tolden med, hvad dertil hører, da ses den at være stegen fra 16,600,000 Kr. til 20,700,000 Kr. i Perioden fra 1865—66 til 1873—74. I 1874—75 ere Toldindtægterne over 22 Mill. Kr. og de maa antages i indeværende Aar at ville stige til et større Belsøb endnu, efter hvad der fremgaar af den Finantslov, der er forelagt i det andet Thing. De blandede Skatter — og jeg vil vise, at jeg ikke ønsker for de Herrer at fremstille Sagen gunstigere for mig, end jeg er berettiget til — derfor kalder jeg dem blandede, skjøndt Finantsregnskaberne kalde dem indirekte Skatter — ere stegne fra 2,473,000 Kr. til 4,670,000; de direkte Skatter — og jeg ser heller ikke her paa nogen Maade Sagen for lyst for mig, idet jeg tager Arbeidsafgiften, der i Finantsloven opføres som indirekte, med her som direkte, hvad den i Virkeligheden er — de direkte Skatter altsaa ere faldne fra 10,457,000 Kr. til 9,991,000 Kr. Krigsskatten paa Tolden er jo i Virkeligheden en overordentlig Skat, og jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa, at medens Krigsskatten paa alle andre Gebeter er hævet, vedbliver den at bestaa for Toldskatten, skjøndt den allerede ved sin Fremkomst og ifølge hele sin Natur kun kunde paatænkes at være en overordentlig og ualmindelig Skat. For at vise endnu klarere, hvorledes Forholdet staar — man kunde jo tro, at Stigningen blot berøede paa Folkemængdens Tiltag — skal jeg anføre nogle enkelte Tal, som vise, hvorledes Forholdet er pr. Individ. Toldskatten er da stegen pr. Individ fra 4 Rd. 87 Sk. til 5 Rd. 62 Sk. og de blandede Skatter fra 70 Sk. til 1 Rd. 26 Sk. De direkte Skatter ere faldne fra 3 Rd. 8 Sk. til 2 Rd. 55 Sk. Jeg skal her tillade mig at bemærke som en Indsigelse, jeg kunde vente, og som jeg finder fuldstændig berettiget, at de direkte Skatter ere stegne paa andre Gebeter, nemlig som Skatter til Kommunen; men det har jeg taget i Betragtning